

ומכרתי אותו כדי לזרוף בתורה.
בכה רבי חייא בר אבא אמר לו:
ולמה אתה בוכה? אמר לו: שלא
השראת לזכותך כלום.

אמר לו: חייא בני, קלה הוא
בעיניך מה שעשית, שהשראת
דבר שנברא בששה ימים בעבור
דבר שנברא באربעים, שנאמר
(שםות לך) ויהי שם עם ה' ארבעים
יום ואربعים לילה, וקניתי
דברים גודלים וטוביים שאינם
בעולם, והם עצה ותושיה
וחכמה וגבורה, שנאמר (משלי ח)
(ד) ל' עצה ותושיה אני בינה לי
גבורה.

בשזהו רבי יוחנן עוסק בתורה,
היו פניו מAIRים כזוהר השם.
יום אחד פגש בו רבי יוסי. אמר
לו: ראה פניו זהרים כזוהר
הشم. אמר לו: אינו אלא
שהשעור מאיר לי. קרא עליו
(שופטים ה, לא) ואהבו ביצאת השם
גבורתו.

רבי יצחק אמר, התורה נקראת
תושיה במתלה, ואמר בך גבורה,
שנאמר לי עצה ותושיה וגוי.
תדע לך, כי במתלה נקראת
תושיה, שמתשת פחו של אדם,
מןני שיש לו להלחם עם יצר
הרע, ולכחת כל גופו בבית
המדרש, עד שירגיל אותו
בתורה. פון שהוא רגיל לעסוק
בתורה, אז יש לו שמחה וגבורה,
שנאמר אני בינה לי גבורה. רוזה
לומר, כשאדם רגיל בתורה
ובחכמה, אז יש לו תפארת. ואיזו
הייא גבורה? להלחם מלחמות
ה', שנאמר (במדבר כא, יד) על בן
יאמר בספר מלוחמת ה', שם תפאה
המלחמה והגבורה.

ובתורה ברא הקדוש ברוך הוא
את העולם, שנאמר (משלי ח)
ואהיה אצל אמון, אל תקרי
אמון, אלא אמן. וזהו בראשית ברא

חקל, אמר רבי יוחנן, האイ הו דידי, זונפניתה,
כדי למוציא באורייתא. בכה ר' חייא בר אבא,
אמר ליה ולמה אתה בכוי. אמר ליה, שלא שבקת
לסיבותיך כלום.

אמר ליה, חייא בני, קלה הוא בעיניך מה
דעתך, דשבקת דבר שנברא בששה
ימים, בעבור דבר שנברא באربעים יום,
שנאמר (שםות לך) ויהי שם עם ה' ארבעים יום
ואربعים לילה וקניתי דברים גודלים וטוביים
שאינם בעולם, והם עצה ותושיה וחכמה
וגבורה, שנאמר (משל ח י) ל' עצה ותושיה אני
ביבה?

ר' יוחנן כה היה לעי באורייתא, והוא אנפוי
זהירין בזורה דשמsha, יומא חד פגע
ביה ר' יוסי, אמר ליה חמא אנפה זהירין
בזורה דשמsha, אמר ליה לאו הוא אלא
שמעתא דנחרא לי. קרא עלייה (שופטים ה לא)
ואוהבו ביצאת השם בגבורתו.

ר' יצחק אמר, התורה נקראת תושיה במתלה.
ואחרך גבורה, שנאמר (משל ח י) ל' עצה
ו吐ושיה וגוי, תדע לך כי במתלה נקראת
תושיה, שמתשת פחו של אדם, מןני שיש
לו להלחם עם יצר הרע, ולכחת כל גופו בבית
המדרש, עד שירגיל אותו בתורה. פון שהוא
רגיל לעסוק בתורה, אז יש לו שמחה וגבורה,
שנאמר אני בינה לי גבורה, רצונו לומר
בשאדם רגיל בתורה ובחכמה, אז יש לו
תפארת, ואיזו הייא גבורה, להלחם מלחמות
ה', שנאמר (במדבר כא יד) על בן יאמר בספר
מלחמות ה', שם תהא המלחמה והגבורה.

ובתורה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם,
שנאמר (משל ח י) ואיה אצל אמון,
אל תקרי אמון, אלא אמן. וזהו בראשית ברא